

Familie Siebring breidt standaard koloniaal teeltplan uit

'Uien doen het goed hier'

'Japanse haver groeit ondanks de kou nog steeds mooi door', aldus een recent Twitterbericht van Jurgen Siebring. Het is tekenend voor de houding van Wilbert en Jurgen Siebring: de openheid naar de buitenwereld toe. Ik bezoek hun bedrijf in Oranjedorp, net achter Emmen. Sinds een jaar of vijf hebben zij zich toegelegd op de teelt van uien.

Huib Rijk

Huib Rijk bezoekt elke twee maanden een collega-akkerbouwer en praat met hem over zijn bedrijf. Hoe onderneemt deze akkerbouwer? Hoe maakt hij keuzes en waarom juist deze? En hoe zien de toekomstplannen er uit?

Wat mij opvalt

De Siebrings zijn ondernemende types die van uitdagingen houden. De teelt van uien is een flinke kluit op hun grond. In hun gebied is de teelt van bieten inmiddels volwaardig vergeleken met andere teeltgebieden: beste opbrengsten en onkruid is niet langer een probleem zoals in het verleden het geval was. Gaat dat met uien ook lukken? Opvallend is hoe enorm intensief de teelt is met een groot aantal bespuitingen per seizoen.

Het bedrijf ligt in de Nieuwe Veenkoloniën, verneem ik. Het betreft het laatst ontgonnen deel dat rond 1930 werd omgezet naar landbouwgrond. Verder bevindt zich ook een uitloper van de Hondsrug op hun land. Op het betreffende perceel gaat het om een heuvel die 2 à 3 meter hoger ligt dan het omringende land. Die is met het blote oog nauwelijks waarneembaar. „Maar als we op dat perceel aan het werk zijn en ieder van ons aan een andere kant van het perceel rijdt, kunnen we de andere trekker niet meer zien”, aldus Jurgen.

Na de ontginning bleef een bont geheel van grondsoorten over. De resterende veenlaag is soms wel anderhalve meter dik. Op andere plaatsen is ze nauwelijks aanwezig. Verder is de ondergrond van belang. Op sommige plaatsen zit leem onder de bouwvoor. Voor een kleiboer als ik zitten verschillen tussen zand, veen en leem niet in mijn denksysteem. „Leem is heel fijn zand. Het verstopt de poriën, waardoor er snel wateroverlast ontstaat”, legt Wilbert uit.

Vanuit het verleden bestond een standaard koloniaal bouwplan uit 1 op 2 zetmeelaardappelen aangevuld met bieten en graan. Dit was ook zo op hun bedrijf tot 2006. Prijzen van de producten waren laag en Wilbert vroeg zich af: „Is dit alles?” Hij was aan nieuwe uitdagingen toe. De teelt van Parijse worteltjes kwam toen op het bedrijf. De grond leent zich goed voor de teelt. De afzet gaat via Veco in Creil. Voor hetzelfde bedrijf telen ze dit jaar een nieuw gewas: rode bieten.

Geel, rood, roze

Sinds zes jaar telen ze inmiddels uien. Dit jaar gaat het om 27 hectare, bestaande uit gele, rode en roze uien. De roze uien telen ze op contract voor directe levering af land naar Waterman Onions. De gele en rode uien zijn vrij. De teelt bevat hen goed. De opkomst is geen probleem. Ieder jaar zaaien ze minder eenheden. Dit jaar 3,9 per hectare en ze willen naar 3,7. Op hun grond kiemt bijna ieder zaadje. Het idee is dat dunner

zaaien een grovere maat zal geven. De teelt is in hun omstandigheden zeer intensief. Ze spuiten 12-13 keer tegen onkruid – steeds met lage doseringen soms wel om de 5 dagen – en vervolgens 12-13 keer tegen schimmels. Voordelen zijn dat hun grond nog maagdelijk is zodat de opbrengsten goed zijn. Wilbert wil het voorzichtig aanhouden, omdat de gele uien nog moeten worden afgeleverd, maar op proefveldjes kwam de opbrengst tot wel 85 ton per hectare. Zelf gaat hij er van uit dat hij 750 ton bruto van 10 hectare gele uien in bewaring heeft. „Met bewaarverliezen er af rond 70 ton zou mooi zijn.”

Uien uit Drenthe hebben niet de naam goed bewaarbaar te zijn. Toch is Wilbert er van overtuigd dat bewaring tot april mogelijk is. De schuur heeft een moderne bewaring. De opgeslagen uien doen naar mijn idee niet onder voor polderuien. „Zanduien hebben de naam zacht te zijn. Daarom kiezen we de rassen met de grootste hardheid. Hypark en Dormo in ons geval.” Het voordeel van een eigen bewaring is dat ze niet afhankelijk zijn van vrachtauto's. Het afgelopen jaar was dat op diverse plekken een knelpunt waardoor uien lang op het veld lagen.

De teeltmechanisatie hebben ze geheel in eigen hand. Indertijd kozen ze voor bedden van 1,5 meter met vier rijen met een 5 centimeter breed zaakouter. Nu zou de keuze wellicht op bedden van 3 meter vallen. Ze doen met de machines ook loonwerk, inclusief eigen teelt 80 hectare. Verder zijn ze lid van een studieclub voor uien. Daartoe moeten ze tot wel 50 kilometer ver rijden tot in het noordelijke deel van de Veenkoloniën. Dat hebben ze er bewust voor over. Juist kijken bij telers die net andere omstandigheden hebben is heel leerzaam. De marktvooruitzichten voor uien zijn niet heel rooskleurig dit jaar. De Siebrings accepteren die wisselingen in saldo als een gegeven. Vorig jaar zaten zij juist gunstig door veel in de herfst te leveren.

Aaltjes

Een probleem op hun grond is de aanwezigheid van vrijlevende aaltjes. Dat is

vooral het geval op de zanderige delen. Met teeltmaatregelen spelen ze daar op in. Zo dienen ze veel compost toe, ook al lijkt dat op het eerste gezicht op veengrond geen noodzakelijke maatregel. Het voordeel voor hen is dat ze op 1 kilometer afstand zelf de compost kunnen ophalen bij Groenrecycling ZO-Drenthe. „Met compost bevorderen we een goed bodemleven”, zegt Jurgen. Ook zaaien ze zo veel mogelijk groenbemester in, zoals Japanse haver, die een gunstig effect op de aaltjesituatie heeft.

Wat hen verder opvalt, is dat aandrukken van het zaaibed ervoor zorgt dat er minder aantasting is. Daartoe hebben ze een aandrukrol achter de spitmachine. Opmerkelijk is verder dat de ideale voorvrucht voor uien bestaat uit suikerbieten. Wederom vanwege het effect op aaltjes maar ook omdat de structuur goed is. De oogstmachines veroorzaken meestal weinig schade aan de bodem. „Als je er achter aan loopt, zie je de gaten waar de bieten in gegroeid zijn. Ook flinke lange punten worden meegeerooid.” Met een gemiddelde wortelopbrengst van 85 ton en 17,5-18 procent suiker komen ze op zo'n 15 ton suiker per hectare.

Valeriaan

Een andere teelt is die van valeriaan. De wortels hiervan worden aan de kruidendrogerij VNK geleverd. De planten voor komende teelt zitten net in de grond. Dit terwijl de oogst van de huidige teelt nog moet plaatsvinden. Opvallend is dat in deze teelt de onkruidbestrijding juist machinaal gaat. Met schoffelen inclusief vingerwieders lukt het om dit gewas te laten slagen.

Welke toekomstplannen zijn er? Een overweging is voor de komende jaren of ze wel of niet op kistenbewaring zullen overgaan. Met name voor rode uien kan dat gunstig zijn. Voorts wil Jurgen op termijn het bedrijf overnemen en dan nog wat uitbreiden. Ook wil hij een huis laten bouwen op de locatie waar de bewaring staat. Zijn ouders blijven dan op de huidige plaats wonen, op 2 kilometer afstand. ■

Bedrijfsgegevens

Wilbert (55) en Jurgen (27) Siebring hebben in Oranjedorp (DR) een akkerbouwbedrijf met een totale oppervlakte van 130 ha, waarvan op het eigen bedrijf 103 ha, gedeeltelijk eigendom en pacht. De rest is huurland. Teeltplan: 45 ha aardappelen voor zetmeel en voor afzet naar vlokken, 28 ha bieten, 28 ha uien, 11 ha Parijse wortels, 5,5 ha valeriaan en 2,5 ha rode bieten.

